

ZSIDÓ FERENC

Simogatórium

abszurd komédia egy felvonásban

Hommage à Bajor Andor

Irodalom

Szereplők: VIRÁG ANDRÁS
HIVATALNOK
KASSZÁSNŐ
KONZULENS
HÖLGYEM (VIRÁG ANDRÁS FELESÉGE)
IGAZGATÓ

FILMHÍRADÓ: *(Projektoron vetítve, vászonra, fekete-fehér képsorok. A függöny egyelőre behúzva, előtte a vetítő.)* Jó estét kívánok! Kedves nézőink! Önök a GalaxisTv Világhíradóját látják. Naprakész, hiteles tájékoztatás! *(Illusztratív képsorok, bolygók stb., közben háttérből a hang, megjelenik arccal egy bemondó, közben vágóképek.)* Szenzációs bejelentést tett ma az Energetikai Minisztérium: az aszteroidák irányított becsapódásának energiájából nyert villanyáram már bolygónk igényének egynegyedét fedezi. A minisztérium tervei szerint öt év múlva, 2045-re bolygónk villanyáram-felhasználásának fele már az aszteroidák kontrollált becsapódási energiájából lesz fedezve. Így kevésbé fogunk függeni a Marstól, jelentősen csökkenthető lesz az energiainportunk mértéke. *(Reklám)* Simogatórium! Ha egy kis kényeztetésre, könnyed ellazulásra vár, forduljon hozzánk! Simogatás az új időknek megfelelően! Diszkréció garantált! *(Képsorok: műállat-simogatás, aztán újabb hír, bemondóval, vágóképekkel.)* Egy kormány által megrendelt, de független intergalaktikus elemzőcsoport által elvégzett felmérés szerint egész Galaxisunkban bolygónkon a legkisebb a bürokrácia, leghatékonyabb az ügyintézés. Itt a legkisebb a Hivatalnokok száma és legrövidebb az idő, amit az ügyfelek a közintézményekben töltenek. A kormányközlemény szerint e hivatali modell átvételére máris több bolygó benyújtotta igénylését. Önök a GalaxisTv Világhíradóját látták. Ha tájékozottak akarnak lenni, tartsanak máskor is velünk!

(Előjáték vége, függöny fel. A szín: egy intézmény ügyfélszolgálati irodája, három üvegezett fülke, mögötte hivatalnokok. Az egyik fülke homlokzatán Kassza felirat, a másikén egy 7-es szám, a harmadikon csak ennyi: Konzultációk. A másik oldalon egy ülőalkalmatosság az ügyfelek számára. Hátul a sarokban újabb üvegfülke, rajta Elkülönítő felirat. Belép a főszereplő, Virág András: kissé bizonytalan, ápolt negyvenes. Kezében kisebb aktatáska. Körbenéz, elolvassa a feliratokat, aztán tétovázva a hetes fülkéhez lép.)

ZSIDÓ FERENC (1976, Székelyudvarhely) tanár, író, kritikus. A www.eirodalom.ro irodalmi portál szerkesztője. Székelykeresztúron él. Legutóbbi prózakötete: **Laska Lajos (rövidprózák, 2012). Irodalomkritikai Csak egyenesen!** címmel jelentek meg (2016).

VIRÁG ANDRÁS: (*torkát köszörüli*) Én... ö... én...

HIVATALNOK: Mondja, kérem, mit óhajt?!

VIRÁG ANDRÁS: Én... simogatásra jöttem.

HIVATALNOK: (*kioktató hangnemben, méltatlankodva*) Hát persze, hogy arra jött, kérem! Mi másra jöhetett volna ide, a Simogatóriumba? Aki ide betér, az mind azért jön!!

VIRÁG ANDRÁS: (*megalázkodva, szégyenlősen*) Hát persze... persze... És hol zajlik a... a... simogatás?

HIVATALNOK: Lassabban a testtel, kérem! Először fáradjon át a kasszához, s fizesse be a díjat!

VIRÁG ANDRÁS: Igen, hogyne... (*a kasszához oldalog*) A simogatási díjat szeretném befizetni!

KASSZÁSNŐ: Milyen simogatás lesz, kérem?

VIRÁG ANDRÁS: Milyen? Hát állatsimogatás! Az interneten olvastam, hogy az...

KASSZÁSNŐ: (*szavába vág*) Hogy mit olvasott az interneten, az, kérem, minket nem érdekel. Azt mondja meg, hogy milyen állatot óhajt simogatni. Emlőst, madárfélét, hüllőt, esetleg valami rovar...

VIRÁG ANDRÁS: (*csodálkozva*) Azt is lehet?

KASSZÁSNŐ: Mért ne lehetne? Nálunk mindent lehet! Tudja ön, micsoda élmény egy giliszta simogatása?! Ahogy a gyűrűin végighaladnak az ujjak, ejj-ejj-ejj! (*Rövid hatásszünetet tart.*) Hm! Vagy egy póké! Igen, kérem, vannak pókjaink is, beleváló jószágok, idomítottuk őket! Ha tudná, mennyi munkánk volt velük!

VIRÁG ANDRÁS: (*félénken*) Én egy bárányra gondoltam...

KASSZÁSNŐ: (*kissé megvetően*) Bárányra... És bégetéssel vagy anélkül?

VIRÁG ANDRÁS: (*meglepődve*) Nem mindegy?

KASSZÁSNŐ: (*méltatlankodva, a kollégájához fordul*) Hallod, Géza, mit kérdez?

HIVATALNOK: (*affektálva*) Már hogy lenne mindegy, kérem! Más a díjszabás!

VIRÁG ANDRÁS: Aha, más... gondolhattam volna... Hát akkor legyen, kérem, bégetéssel. Gondolom, hogy belefér a keretbe...

KASSZÁSNŐ: Valami más extrát óhajt még?

VIRÁG ANDRÁS: Extrát? Hát nem is tudom...

KASSZÁSNŐ: Például baboltatást. Tudja ön, micsoda mennyei muzsika, amikor a bárány babol a keményfa padlóra?! Ha akarja... De persze, nem akarom rábeszélni... Mindenki maga tudja... Hogy mennyit engedhet meg magának..., hogy mennyire taksálja magát...

VIRÁG ANDRÁS: (*nagyot nyel*) Hát jó, nem bánom, legyen a baboltatás is...

HIVATALNOK: (*átkiált a Kasszásnőnek*) Valami bónuszt felajánlhat sz nek! Ő pont a százezredik kliensünk!

KASSZÁSNŐ: (*derülten*) Hallja, micsoda mázlija van?! Ön pont a százezredik!

VIRÁG ANDRÁS: Valóban?!

KASSZÁSNŐ: Bizony! Jár önnek ingyen és bérmentve egy báránytánc-bemutató. Csak a zenebejátszást kell megfizetnie, de azt jutányosan számítjuk!

VIRÁG ANDRÁS: Nem bánom! Akkor mennyi is lenne mindenestül?

KASSZÁSNŐ: Lássuk csak, igen..., meg tíz..., meg huszonöt, az összesen... hetvenöt.

VIRÁG ANDRÁS: Hm, kicsit borsos...

KASSZÁSNŐ: Kérem..., nem erőszak... igényli vagy nem igényli a szolgáltatást?

VIRÁG ANDRÁS: Hát persze, hogy igénylem, csak...

KASSZÁSNŐ: Na, akkor, amint mondtam, 75.

VIRÁG ANDRÁS: *(fizet)* S akkor most hová megyek?

KASSZÁSNŐ: Hogyhogy hová? Hát ezzel a nyugtával a heteshez, kérem!

VIRÁG ANDRÁS: Jó, de hol vannak a bárányok...?

KASSZÁSNŐ: *(ellentmondást nem tűrően)* Fáradjon át a hetesfülkéhez!

VIRÁG ANDRÁS: Igenis. *(heteshez átkullog)* Jöttem...

HIVATALNOK: Mutassa a nyugtát! *(átveszi)* Aha, hetvenötös csomag. Hát, ez elsőre nem túl biztató...

VIRÁG ANDRÁS: Mi az, hogy nem túl biztató?

HIVATALNOK: Ha ön még nem járt soha intézményünkben, akkor egészen másként kellett volna kezdenie a dolgot. Más programmal.

VIRÁG ANDRÁS: *(megütközve)* Más programmal?

HIVATALNOK: Igen. Persze, ez a bárányos se rossz, de ezt inkább visszatérő klienseinknek ajánljuk.

VIRÁG ANDRÁS: *(panaszosan)* De hát én úgy olvastam, hogy a báránysimogató a legjobb stresszlevezető. Mert egyéb sincs az életünkben, mint feszültség. Felgyűl a sok negatív érzés. S ezt a bárányok... *(Hivatalnok egyre szúrósabban nézi, Virág András egyre inkább elbizonytalanodik)*... úgy olvastam...

HIVATALNOK: Az az érzésem, maga túl sokat olvas. És ez nem jó. Jobban tenné, ha egyszerűen ránk bízna magát!

VIRÁG ANDRÁS: Jó, de ezt nem lehetett volna hamarabb mondani? Amikor a kasszánál...

KASSZÁSNŐ: *(élesen, a kollégájához)* Valamivel elégedetlen a kedves kliens?

HIVATALNOK: Nem, csak bizonytalan. De hát találkoztunk mi már ilyennel... *(Virág Andrásához fordulva)* Azt javaslom, fáradjon át a konzultációs osztályra.

VIRÁG ANDRÁS: Hová, kérem?

HIVATALNOK: *(rámutat a szemköztifülkére)* A konzultációs osztályra.

VIRÁG ANDRÁS: *(ránéz az üresfülkére, majd bizonytalanul)* De hát ott...

HIVATALNOK: Nyugalom, kérem, máris kéretem az osztályvezetőt. *(Előveszi okostelefonját)* Jöjjön, kolléga, várják. ... Á, nem, nem...

VIRÁG ANDRÁS: S ha szabad kérdezni, miről konzultálnak? Mert én nem konzultálni jöttem, hanem...

HIVATALNOK: *(jóindulatúan, de erélyesen)* Higgye el, nagyon jól tudjuk, miért jött!

VIRÁG ANDRÁS: Csakugyan? Maguk tudják?

HIVATALNOK: Mi. És ezt ön is nagyon jól tudja. Különben nem jött volna hozzánk. Nélkülözhetetlenek lettünk az emberiség számára. Bizony.

KONZULENS: *(hátról beérkezik a fülkéjébe, majd kiszól)* Parancsoljon, kérem!

VIRÁG ANDRÁS: Hát én nem nagyon parancsolok semmit...

KONZULENS: Na de kérem! A kollégám azt mondta, hogy ön vár! *(HIVATALNOK felé fordulva)* Igaz, Géza?! *(Az hevesen bólogat.)*

VIRÁG ANDRÁS: *(hápogva)* De kérem, én csak simogatni akarok, már a díjat is kifizettem, babolással... Nem tudom, hogy miről konzultálhatnék önnel!

KONZULENS: *(főlényesen mosolyogva)* Babolással akar simogatni, s nem tudja, hogy velem miről kell konzultálnia?? Na, látja, ez öreg hiba!

VIRÁG ANDRÁS: Hogyhogy?

KONZULENS: *(kollégáihoz)* Kérést íratatok-e már velem?

KASSZÁSNŐ: Még nem. Vártuk, hogy egyáltalán lesz-e valami a dologból...

VIRÁG ANDRÁS: *(méltatlankodva)* Kérés is kell? Erről nem szóltak eddig...

KONZULENS: Kérés? Kérés mindig kell! Jegyezze meg ezt jól, kérem! Ha megjegyzi, nem lesz baja az életben. Mindig. Pláné egy ilyen fontos esetben, mint a báránysimogatás. Babolással!

VIRÁG ANDRÁS: *(értetlenül)* De miért?

KONZULENS: *(kioktatóan)* Írásos nyomának kell lennie mindennek. Hogy például maga önként, jószántából simogatja azt az állatot. Mert sosem tudhatjuk, ugye... Esetleg nehogy kiderüljön utólag, hogy kényszerítettük...

VIRÁG ANDRÁS: Hogyan? Önök engem szélhámosnak néznek?

HIVATALNOK: *(korábban belebújt egy aktacsomóba, most méltatlankodva emeli fel a fejét)* Ugyan, dehogy! Távol álljon tőlünk, hogy bármely kliensünkről bármit is gondoljunk. Csak követjük a szabályzatot. A szabályzatban pedig ez áll. Akarja látni?

VIRÁG ANDRÁS: *(lemondóan legyint)* Hagyja. Inkább essünk túl a kérésen...

KASSZÁSNŐ: *(közbeszól)* Nem túlesni kell azon, kérem! Hanem komolyan, alaposan elvégezni! S ha már itt tartunk, engedje megjegyeznem, hogy a kérekitöltésben nyújtott segítségért nem számoltam felárat!

VIRÁG ANDRÁS: Ó, köszönöm...

KONZULENS: *(papírt tol elébe)* Na szóval, kezdje, kérem. Alulírott, igen..., lakcíme..., jó..., személyi adatai..., rendben..., azzal a kéréssel fordulok az Simogatórium vezetőségéhez, kérem a Vezetőséget nagybetűvel írni!, szóval azzal a kéréssel fordulok a Simogatórium Vezetőségéhez, hogy engedélyezzék számomra a báránysimogatást az alábbi extrákkal, igen...

HIVATALNOK: *(közbeszól)* A táncbemutatót ne felejtse ki!

KONZULENS: (*füttyent*) Táncbemutató is lesz? Húha, s ezt csak most mondják?! Na jó, szóval azt is írja oda..., oké..., dátum, helység, aláírás.

VIRÁG ANDRÁS: Na, végre túl vagyunk a nehezén!

KONZULENS: Már csak egy kérdőív van hátra.

VIRÁG ANDRÁS: Kérdőív?

KONZULENS: Igen. Néhány adatot meg kell tudnunk önről, hogy felmérhesük, milyen hatással lehet önre nézve a báránysimogatás, s hogy mire lehet még szüksége...

VIRÁG ANDRÁS: (*ingerülten, egy szuszra*) Nézze, kérem! Nemrég olvastam a Facebookon ezt a simogatós dolgot. Megszámoltam a lájkokat, átböngészttem a kommenteket, megnéztem más közösségi fórumokat is. Teljes egyetértésben állítja mindenki, hogy a felnőtt állatsimogatás, egyáltalán, már az állatok közelsége jó stresszlevezető. Az én életem pedig tele van stresszel. Egy nagykernél dolgozom, én adom le a megrendeléseket, a nap huszonnégy órájában résen kell lenni, láthatják, ide is hoztam a tabletemet (*előhúzza az aktatáskából*), mert hajtás van, százalék után fizetnek. Éjszakára is bekapcsolva tartom a telefonom, mindig készenlétben állok, hogy ne maradjak le egyetlen fontos tranzakcióról se. Szóval pörgésben vagyok. Estére ketyegek a feszültségtől. Sokszor úgy érzem, a stressz már a csontjaimba is beette magát. Ezért jöttem ide, erre fel önök kérésekkel és felmérési ívekkel stresszelnek...

KONZULENS: (*kimérten*) Jó, hogy ezt most elmondta, kérem, nagyon jó! Folytassa!

VIRÁG ANDRÁS: (*szavába vág*) Nem akarom folytatni, kérem! Nem felméréseket, nem papírokat akarok, hanem a bárányomat!

HIVATALNOK: (*békítőleg*) Ha jól értem, ön is papírmunkával foglalkozik, igazán megérthetné, hogy...

VIRÁG ANDRÁS: (*továbbra is ingerülten*) De az enyém más. Én leírom, hogy például két konténer kávé, másodosztály.

HIVATALNOK: Ezt mi is beleírhatjuk a felmérésbe...

VIRÁG ANDRÁS: Hogyan?

HIVATALNOK: Á, semmi, semmi...

KONZULENS: (*témát váltva*) Nagyon érdekes, amit az előbb mondott, hogy a stressz a csontjaiba ette magát...

VIRÁG ANDRÁS: Nem szó szerint értettem...

KONZULENS: De, de, higgye el, szó szerint így van! Képzelve, végeztünk állatkísérletet: egy megkergetett, levágni előterelt bárányt elégettünk, csontjait lisztté őröltük, s bizony még a csontlisztből is kimutatható a stressz!

VIRÁG ANDRÁS: (*falfehéren*) Csakugyan?

KONZULENS: (*színpadiasan kivár, majd elneveti magát*) Nem. Csak tréfáltam.

VIRÁG ANDRÁS: (*megkönnyebbül, ugyanakkor meg is döbben azon, hogy ilyesmivel viccelni lehet*) Ja, értem...

KONZULENS: (*kollégaira néz, heherészik, azok vele nevetnek*) Jó vicc, mi?

VIRÁG ANDRÁS: Hát...

KONZULENS: (*elkomolyodva*) Nagyon jól tette, hogy minket választott, kérem! Mi garantáljuk önnek a stresszlevezetést. Az állatok szeretetet árasztanak, nyugalmat, békét. Pont, ami hiányzik az életünkből...

VIRÁG ANDRÁS: Igen, pont azt...

KONZULENS: Tudjuk, hogy mennyire sterillé vált az élet. Irodából ki, irodába be... Papírok, statisztikák...

VIRÁG ANDRÁS: Jaj, ne is emlegesse, elő kell készítenem a félévi mérleget...

KONZULENS: Apropó, iroda... Van egy partnercégünk, amely állatbarát irodahelyiségek kialakításával foglalkozik, hogy lehessen ott velünk a házi kedvenc az íróasztal mellett. Mintha kereszteznénk egy irodát egy istállóval (*nevetgélve mondja*). Jó, ugye?

VIRÁG ANDRÁS: (*csodálkozó képet vág*) Micsoda ötlet!

HIVATALNOK: (*kijön a fülkéjéből, megáll Virág mellett*) Amit az imént mondott, hogy a Facebookon látta intézményünket, hát mit mondjak, örülök, hogy felfigyelt ránk! Számos kliensünk gratulált már, hogy micsoda ötlet volt létrehozni a Simogatóriumot. Mert ugye, ilyen-olyan állatsimogatók voltak és vannak gyerekek számára, de felnőttek számára eddig nem volt megoldás. Pedig igazából a felnőttek vannak rászorulva...

KASSZÁSNŐ: (*élénken helyesel*) Így van, így van!

HIVATALNOK: Mert egy gyereket van, aki simogasson, ugyebár, mert hát ott vannak a felnőttek! De ki simogat meg egy felnőttet? Ad absurdum: egy másik felnőtt? Hát, ennek egyre kisebbek a matematikai esélyei...

VIRÁG ANDRÁS: (*rezignáltan*) Bizony...

HIVATALNOK: Ezért gondoltuk mi, hogy a felnőttek számára is létre kell hozni egy ilyen központot. Nyugodtan kitehettük volna a 18+ karikát is...

VIRÁG ANDRÁS: (*kényszeredetten nevet*)

HIVATALNOK: Na, nem úgy gondoltam! Hanem úgy, hogy gyerekeket nem fogadunk, végre egy hely, ahol a felnőttek nyugodtan magukban lehetnek. És megkaphatnak egy-két extrát. Mert mi a gyermek-állatsimogatók bugyuta programjainál jóval többet nyújtunk, jóval rafináltabb dolgokat...

VIRÁG ANDRÁS: Nagyszerű, uraim, nagyszerű! (*Közelebb lép a hivatalnokhoz, meg akarja veregetni a vállát.*)

HIVATALNOK: (*félrelép, elhárítja Virág kezét*) Nana! Azért ne ragadtassa el magát, kérem! Csak semmi bizalmaskodás! Csak semmi fizikai kontaktus!

VIRÁG ANDRÁS: Elnézést... Azt hittem, egy Simogatóriumban belefér egy...

HIVATALNOK: (*élesen közbevág*) Ellene vagyok a testi érintkezésnek! Zavaró és félreérthető, kérem szépen! Hagyjuk!

VIRÁG ANDRÁS: Igaza van... elnézést... elnézést...

HIVATALNOK: Persze, egy állat egészen más... Például egy skorpió vagy csörgőkígyó...

VIRÁG ANDRÁS: (*elképedve*) Csörgőkígyót is lehet itt simogatni?

HIVATALNOK: *(nevet)* Nem! De nem rossz ötlet! Mindig csak kutya meg macska, mert azok szociálisan érzékenyek és fejlett a nonverbális kommunikációjuk? Meg selymes a tapintásuk?! *(Hatásszünetet tart.)* Csörgőkígyó! Az az igazi kihívás!

VIRÁG ANDRÁS: *(bizonytalanul)* Ehhez képest én...

KONZULENS: *(közbeszól)* Na jó, kérem! Haladjunk az ügyintézésel! Jöhet a felmérési ív?

VIRÁG ANDRÁS: Hát... Komolyan, nem lehetne, hogy mellőzzük? Ön majd befirkant oda valamit, a szokásosat...

KONZULENS: Hogyhogy a szokásosat, kérem? Még két egyforma bárány sincs, nemhogy két egyforma ember...

VIRÁG ANDRÁS: Ez igaz, de ezek a felmérések mégis olyan egy lére mennek...

KASSZÁSNÓ: *(a telefonját nyomogatja, fel se pillant)* Kissé sokat akadékoskodik az úr...

HIVATALNOK: *(mintha védelmébe venné, valójában gúnyolódik)* Dehogy, csak nem ért mindent. De mi majd elmagyarázzuk. Mindent elmagyarázunk!

VIRÁG ANDRÁS: Aha...

KONZULENS: Szóval, mi rendszerben gondolkodunk, kérem! Rendszerben! Azért van szükség a felmérésre!

VIRÁG ANDRÁS: Aha...

KONZULENS: *(papírjaiba hajol)* Szóval, első kérdés: szereti-e az állatokat?

VIRÁG ANDRÁS: *(méltatlankodva)* Már hogyan szeretném, kérem?! Különben nem jöttem volna ide!

KONZULENS: *(kimérten)* Nem ennyire egyértelműek a dolgok, kérem! Vannak olyan klienseink, akiknek állatfóbiájuk van, simogatni azonban mégis szeretnek...

VIRÁG ANDRÁS: Hogyhogy, kérem?

KONZULENS: De nekünk mindenre van megoldásunk. Vannak műanyag állataink! Egészen élethűek.

VIRÁG ANDRÁS: Mi? Hát ez tisztára...

KONZULENS: Nana! Kérem, ne ragadtassa el magát! Maradjunk a tárgynál. Szóval, élő állatot kíván simogatni.

VIRÁG ANDRÁS: Egyértelműen!

KONZULENS: Elsőre, óvatosságból, mi a műállatot javasoltuk volna, de ha ennyire ragaszkodik...

VIRÁG ANDRÁS: Hogy érti, hogy óvatosságból?

KONZULENS: Nem tudhatjuk, hogyan reagálnak az élő állatok az ön jelenlétére... Ha jól értettem, régóta nem találkozott egyetlen élő állattal sem...

VIRÁG ANDRÁS: Nem. Hacsak...

HIVATALNOK: Nem kell szégyellni, kérem! És el kell mondani az igazságot! Annak minden aspektusát! Érti?! Minden aspektusát! Hanem még bonyodalmak származnak a dologból...

VIRÁG ANDRÁS: Értem...

KONZULENS: Szóval, szoktatás gyanánt nem ártana beiktatni egy műmacskát vagy műbárányt. Azt hiszem, nem vállaljuk túl magunkat, ha hanggal együtt javasoljuk...

VIRÁG ANDRÁS: *(beletörődően)* Ahogy gondolja...

KONZULENS: Mert tudja, az állatok érzékenyek. Pláné azokra, akik régóta nem voltak a közelükben. Előfordul, hogy az ilyenekre allergiásak...

VIRÁG ANDRÁS: Mi??

KONZULENS: *(türelmesen)* Bizony, kérem! Az pedig kinek hiányzik?! Akkor már jönnek az állatvédők, esetleg feljelentést tesznek...

VIRÁG ANDRÁS: Na de kérem...!

KONZULENS: *(Kasszásnő felé)* Azt hiszem, lesz még itt egy kis dolga, kolléga! Itt az úrnak ki kell számlázni egy műbárányos programot...

KASSZÁSNŐ: Hát persze! Ami azt illeti, én ezt előre is meg tudtam volna mondani...

KONZULENS: Na kérem, akkor a második kérdésre, hogy önt szeretik-e az állatok, azt írjuk, hogy nem tudja. *(szuggerálva néz Virág Andrásra)* Mert nem tudhatja, igaz?!

VIRÁG ANDRÁS: Hát...

KONZULENS: Haladjunk tovább. Simogatott-e állatot az elmúlt esztendőben?

VIRÁG ANDRÁS: Nem.

KONZULENS: *(jegyzi)* Jó. Hát embert?

VIRÁG ANDRÁS: *(kelletlenül)* Erre muszáj válaszolni?

KONZULENS: Semmit se muszáj... Ide jönni se volt muszáj...

VIRÁG ANDRÁS: *(egyszerre szégyenkező és öntudatos)* Na jó, hát nem simogattam.

KONZULENS: Rendben. Tervez-e?

VIRÁG ANDRÁS: *(mintha nem hallana jól)* Mit tervezek-e?

KONZULENS: Hát embert simogatni!

VIRÁG ANDRÁS: De hát ehhez már tényleg semmi közük!

KONZULENS: *(rezzenéstelen arccal)* Persze, persze, és a stresszéhez sincs semmi közünk...

KASSZÁSNŐ: *(közbeszól)* Akkor írjam meg a műmacskást?

KONZULENS: Várjon kicsit. Újabb kérdések merültek fel!

VIRÁG ANDRÁS: Újabb kérdések?

KONZULENS: Igen. Mert amennyiben nem tud válaszolni az iménti kérdésre...

VIRÁG ANDRÁS: Ki mondta, hogy nem tudok válaszolni?

KONZULENS: Hát kérem, itt három válaszlehetőség van. Nemmel vagy igenel nem válaszolt, a harmadik a nem tudja. Azt kell kiixszelnem. Mert valamiféle választ mindenképp adni kell. De ha azt ikszeljük ki, hogy nem tudja, akkor...

VIRÁG ANDRÁS: *(közbeszól)* Na, ha így egyszerűbb, akkor ikszelje ki a nemet.

HIVATALNOK: (*rosszallóan*) Nem úgy van az, kérem, hogy csak azért ikszeljük ki, mert egyszerűbb! Ön például azért ikszeli ki az áfa-visszaigénylést a megrendelőn, mert egyszerűbb? Na ugye, hogy nem! Kérem felelősségteljesen válaszolni!

VIRÁG ANDRÁS: (*bosszankodva*) Én felelősségteljesen simogatni szeretnék...

KASSZÁSNŐ: Mi nem úgy látjuk... Abból ítélve, ahogy ehhez a kérdőívhez hozzááll, nekünk úgy tűnik, hogy ön nem is akar olyan nagyon simogatni. Csak idejött, mert valahol úgy olvasta, hogy ide jönni jó... De ez nem elég, kérem!

HIVATALNOK: Hiányzik a meggyőződés, a lelki rákészülés...

VIRÁG ANDRÁS: A lelki...

KONZULENS: Igen. Hát mit gondol, én miért vagyok itt? Mi miért vagyunk itt?

VIRÁG ANDRÁS: Gondolok én valamire, de azt inkább nem...

KONZULENS: Ahogy mondtam: ismernünk kell alaposan a hátteret!

VIRÁG ANDRÁS: (*kimerülten, összetörten*) Jó, igyekszem mindenben együttműködő lenni...

HIVATALNOK: Ez már beszéd! Ezzel kellett volna kezdeni!

KONZULENS: Na, akkor térjünk vissza a felmérésre. Tényleg kiikszelhetem, hogy nem tervez simogatni embert a jövőben sem? Átgondolta?

VIRÁG ANDRÁS: (*szégyenlősen tördeli a kezét*) I-igen...

KONZULENS: (*papírajain matat, majd kisvártatva*) Jó. Ez nagy pozitívum, kérem! Az állataink ugyanis szeretik a „szűz kezét”. Akkor haladjunk tovább! Lássuk csak! Felismeri-e az állathangokat?

VIRÁG ANDRÁS: Igen, az ismertebbekét.

KONZULENS: Jó. A bárányét például?

VIRÁG ANDRÁS: De hát kérem, hülyének néznek?

KONZULENS: Mondtuk már, hogy ne ragadtassa el magát! Szóval felismeri vagy nem?

VIRÁG ANDRÁS: (*szenvtelenül*) Igen, felismerem.

KONZULENS: Utálja-e az ürülékbűzt?

VIRÁG ANDRÁS: Nem. Azt hiszem, nem.

KONZULENS: Már megint ez a bizonytalanság...

VIRÁG ANDRÁS: Nem. Határozottan nem.

KONZULENS: Szereti? Mert, ha igen, az már perverzió, akkor nem állhatunk rendelkezésére...

VIRÁG ANDRÁS: (*megütközve*) Nem mondtam, hogy szeretem! Csak azt, hogy nem utálok!

KONZULENS: Persze, persze! Ne vegye szőrszálhasogatásnak, nekünk tudnunk kell. Mert ha utálja, akkor a babolást üvegfalon keresztül nézhetjük meg. Ha nem utálja, akkor egyenesben is mehet, de akkor különleges biztonsági intézkedések kellenek és spéci felszerelés.

VIRÁG ANDRÁS: Spéci felszerelés?

KONZULENS: Igen. Például gázálarc. Viselt ön már gázálarcot?
VIRÁG ANDRÁS: Nem.
KONZULENS: Ha nem, akkor máris szükség lesz oktatásra.
KASSZÁSNŐ: *(feléz a tabletjéből, unottan közbeszól)* Szóval akkor írjam meg a csekket gázálarcra és oktatásra?
VIRÁG ANDRÁS: De kérem, én hangsúlyoztam, hogy nem utálok az állatürüléket...
KONZULENS: *(kimérten cöccögtet)* Hm. Bonyolult..., bonyolult... Ebben az esetben meg kell győződnünk arról, hogy nem áll-e fenn zoofília esete...
VIRÁG ANDRÁS: Kikérem magamnak!
KONZULENS: De bizonyítania is kell!
VIRÁG ANDRÁS: Hogyan bizonyíthatnám??
HIVATALNOK: *(éllel)* Ezt önnek kell tudnia!
VIRÁG ANDRÁS: Ne vicceljenek, uraim! Utálatos számomra a gondolat is!
KONZULENS: Utálatos? Az imént még azt monda, nem utálja...
VIRÁG ANDRÁS: *(háborogva)* Nem azt nem utálok!
KONZULENS: Jó-jó, de mi azt nem tudhatjuk!
VIRÁG ANDRÁS: *(szarkasztikusan)* Nem. Én sem tudom, mit töltöm itt az időm...
HIVATALNOK: *(szigorúan)* Kérem, tisztázza magát, ellenkező esetben értesítenünk kell a hivatalos szerveket zoofília alapos gyanúja miatt...
VIRÁG ANDRÁS: De hát ember! Önök itt meg vannak őrülve?
KONZULENS: Azt, hogy ki van megőrülve, majd megállapítják az illetékes szervek. Az már nem a mi hatáskörünk. Mi csak simogatással foglalkozunk.
VIRÁG ANDRÁS: *(kivár, majd szenvtelenül)* Ha jobban meggondolom, utálok a bárányürüléket...
KONZULENS: *(fejét csóválja)* Aha! Szóval utálja. És nagyon?
VIRÁG ANDRÁS: *(nem tudja, mit válaszoljon, kétségbeesetten néz egyikről a másikra)* Hát eléggé...
KONZULENS: Szóval fóbiás...
VIRÁG ANDRÁS: *(visszakozik)* Azt nem mondanám...
KONZULENS: Nem mondaná... Lassan körvonalazódik, hogy mire is van szüksége önnek... Egyelőre csak azt látjuk, hogy a bárány inkább ellenjavallott...
VIRÁG ANDRÁS: Ellenjavallott. De hát már ki is fizettem...
KASSZÁSNŐ: *(arrogánsan beszél, fel sem nézve a tabletjéből)* Az a maga baja! Nem kényszerítette senki...
HIVATALNOK: *(cseng a telefonja, felveszi, alázatos hangon)* Tiszteletem, Igazgató úr. Igen, minden a legnagyobb rendben. Van, van. Természetesen, uram, megbecsüljük a kedves klijent... Hogy tetszik mondani? Bővítjük a kínálatot... Jó. Macskaformájú, farokcsóválós kesztyű tablet- és okostelefonkezelésre... értem, Igazgató úr, a mutató- és hüvelykujjban szenzor...

príma, kérem! Önnek zseniális érzéke van, hogy miként kell fejleszteni a..., igen, igen, megértettük! *(Leteszi a telefont, a kollégáinak és Virágnak)* Ez a lényeg, kérem! Lépéselőnyben lenni! Nem ismerni kell a trendet, hanem alakítani!!

VIRÁG ANDRÁS: Nem is gondoltam, hogy ilyen népszerű ez a Simogatórium!

HIVATALNOK: Felfuttattuk, kérem! Csak reklám kérdése az egész...

VIRÁG ANDRÁS: De hát én nem a reklám miatt jöttem!

HIVATALNOK: Persze, persze, ön mindig is tudta, zsigerből érezte, hogy az állatsimogatás az... az frankó dolog!

VIRÁG ANDRÁS: Igen, csak térjünk vissza végre...

KONZULENS: *(elgondolkodva)* Én úgy látom, hogy ön igazából nem is simogatni akar...

VIRÁG ANDRÁS: Ezt hogy érti?

KONZULENS: Hanem inkább arra vágyik, hogy önt simogassák...

VIRÁG ANDRÁS: Á...

KONZULENS: Mert ugye, nem mindegy...

VIRÁG ANDRÁS: Hogy?

HIVATALNOK: Jaj, ne legyen már olyan értetlen! Ha emberi simogatásra vágyik, az is megoldható. Hm... Vannak... vannak... bérsimogatóink... Az arcot nem láthatja, hogy ne legyen zavaró. Csak kinyúl egy kéz egy pult mögül.

VIRÁG ANDRÁS: *(nem talál szavakat)* Neem..., ez... ez...

KASSZÁSNŐ: *(kijön a pultja mögül, odahajol Virág Andráshoz, suttogva, mintha valami titokba avatná be)* Simogatógépünk is van. Számoljam?

VIRÁG ANDRÁS: Ö-ö, azt hiszem, inkább nem.

KASSZÁSNŐ: Na! Pedig higgye el, nagyon jó! Eddigi klienseink maradéktalanul elégedettek voltak!

(Virág András tovább csóválja a fejét, kissé bizonytalanul.)

KASSZÁSNŐ: *(meggyőzően duruzsol)* És sokkal kevésbé komplikált a dolog! Így a felkészülési idő is lerövidül. Lényeges szempont!

VIRÁG ANDRÁS: *(kimerülten leül az ügyfeleknek szánt padra)* Kérem, én állatsimogatásra jöttem, önök pedig egy gépet ajánlanak?! Hát ez már mindennek a teteje!

KASSZÁSNŐ: *(felemeli a hangját)* Jó, kérem, jó! Nem kell úgy méltatlankodni! Mi nem akarunk erőszakoskodni, csak ismertetjük a lehetőségeket... *(Kimérten, sértetten visszabaktat a fülkéjébe.)*

VIRÁG ANDRÁS: *(motyogva)* Az jó, ha nem akarnak, az nagyon jó...

HIVATALNOK: *(most ő lép ki a pult mögül, leül Virág András mellé, suttogva)* Ha érdekli, én működtetek egy olyan bárt, ahol a pincérek egy ölelés kíséretében adják át a rendelést. Egészen exkluzív hely... maximális higiénia-val..., a pincérek maszkot viselnek, ön is azt kap belépéskor... szóval garantált a diszkréció...

(Virág András riadtan megrázza a fejét, gesztikulálva tiltakozik.)

(Hivatalnok megvonja a vállát, kilép, nemsokára kávéval tér vissza)

KONZULENS: (miután Virág András visszatámolygott a pultja elé) Na, sikerült dönteni?

VIRÁG ANDRÁS: (tétován) Hát, ha lehetne, én maradnék a bárány mellett...

KONZULENS: A bárányt elsőre nem engedhetjük. Az ön és a bárány érdekében. A kérdőív egyértelműen rámutat erre. Csatoltam is a dossziéjához.

VIRÁG ANDRÁS: A mimhez??

KONZULENS: (mintha nem is hallotta volna a közbevető kérdést) Később azonban szóba jöhet. Ha nem igényli a simogatógépet, amit őszintén sajnálok, akkor a műbárány-programot javasolnánk elsőként.

VIRÁG ANDRÁS: Hát akkor...

HIVATALNOK: Na, jöjjön, kérem, megmutatom a műbárány-katalógust. Van választék...

VIRÁG ANDRÁS: (kedvetlenül) Nem mindegy? Ha már műanyagból van...

HIVATALNOK: Ugyan már, hogy lenne mindegy! Önnek mindegy, hogy poli-etilén, esetleg polipropilén bárányt simogat? Vagy hogy zöldet vagy kéket, netán türkizt?

VIRÁG ANDRÁS: Egyszerűen bárányszínű nincs?

HIVATALNOK: Már hogyan lenne! De amint mondtam, mi mindenféle igényt ki szeretnénk elégíteni! Ha valaki lila bárányt óhajt, miért ne kaphatna lilát?!

VIRÁG ANDRÁS: Valóban! De én beérném egy hagyományos bárányszínűvel is...

KASSZÁSNŐ: (élesen, méltatlankodva) Beérné? Ne értékelje alul magát! Ne mondjon le vágyairól! Ön többet érdemel! Miért ne kaphatná meg azt a lilát is? (hatásszünetet tart) Na, számoljam?

VIRÁG ANDRÁS: Hát, nem is tudom...

KONZULENS: (átkiabál a fülkéjéből) Megjegyezném, hogy a műbárány-programnak van még egy olyan előnye is, hogy engedélyezett a selfie!

KASSZÁSNŐ: Bizony! Felár nélkül!

VIRÁG ANDRÁS: Selfie?

KASSZÁSNŐ: Az hát! El tudja képzelni, milyen jól mutathat fényképen egy báránnyal?! Még ha az műbárány is...

VIRÁG ANDRÁS: (bizonytalanul) Hát, én sok mindent el tudok képzelni...

KONZULENS: (tabletjéből felpillant) Éppen most is posztolt valaki egyet a Facebookon!

VIRÁG ANDRÁS: (bizonytalanul) És ha igazi bárány volna? Vagy kutya?

KONZULENS: (kioktatóan) Intézményünk élő állataival tilos a fotózkodás!

VIRÁG ANDRÁS: Miért?

KONZULENS: Nekik is vannak személyiségi jogaik! Lehet, hogy zavarná őket, hogy egyre-másra közösségi oldalakon jelennek meg a fényképeik. Egészen ellenőrizhetetlenné válna a dolog. Ki tudja, milyen kellemetlen helyzetekbe kerülhetnének szegény állatok?! Így, rájuk való tekintettel, a diszkréció érdekében nem engedélyezzük az élőállatos fotózást.

VIRÁG ANDRÁS: *(úgy, hogy ezek hülyék)* Értem...

KONZULENS: A műállatokkal azonban szabad! Úgy véljük, hogy esetükben elhanyagolható a kockázat...

VIRÁG ANDRÁS: Aha...

KASSZÁSNŐ: Na, akkor számoljuk végre össze! Lássuk csak..., annyi, mint..., igen..., jó..., tehát...

(Virág András háttal az ajtónak, egészen odahajol a Kasszásnő pultjához, hogy nézze a számfejtést, közben belép egy hölgy, akiről később kiderül, hogy Virág András felesége.)

HIVATALNOK: Ó, hölgyem, hölgyem! Üdvözlöm! Már vártuk, kedves hölgyem!

HÖLGYEM: *(mosolyogva, kissé kacéran)* Jöttem én, csak... tudja...

VIRÁG ANDRÁS: *(váratlanul sarkon fordul, mint akit vipera mart meg)* Hát te..., te... ö... ö... *(zavartan vált)* hölgyem, hölgyem..., ön... ön itt??

HÖLGYEM: *(meglepetés, de ura a helyzetnek)* Ó, micsoda meglepetés..., hát..., hát..., és ön, uram, és ön?? Nem fitneszklubba indult?

VIRÁG ANDRÁS: És ön, hölgyem, nem azt mondta, hogy megy műkörmöt építeni egy régi klienséhez?

KONZULENS: *(meglepetten)* Hát önök... honnan ismerik egymást?

VIRÁG ANDRÁS: *(flegmatikusan)* Ismerjük...

HÖLGYEM: *(még flegmatikusabban)* Ismerjük...

VIRÁG ANDRÁS: Mondja el, hölgyem, ne köntörfalazzon!

HÖLGYEM: *(hátat fordítva, nyersen, tegezőre váltva)* Én ne köntörfalazzak? Te ne köntörfalazz!

VIRÁG ANDRÁS: *(kajánkodva)* Aha, csak így, per tu?! Az előbb még magázott!

HÖLGYEM: *(ingerülten)* Nincs miért színjátékot játszunk!

VIRÁG ANDRÁS: Hát akkor valljon színt, kérem!

HÖLGYEM: *(fintorogva, az alkalmazottaknak)* Házasok volnánk...!

HIVATALNOK: Valóban? De hát ön a papírokon nem a férjezett nevét használta...

HÖLGYEM: *(sértetten)* És, baj ez? Baj, ha az ember inkognitóban akar maradni? S különben is, miből gondolja, hogy viselem ennek az embernek a nevét?!

KONZULENS: De hát kérem, a mi diszkréciókban maradéktalanul megbízhat...

KASSZÁSNŐ: *(kajánul)* Az ám, most sem a mi diszkréciókkal van baj... Ha nem egyéb, bájos kis inflagranti jött össze...

HIVATALNOK: *(oldani próbálja a feszültséget)* Miket beszél, kolléga! Nincs itt semmi baj, kérem! Férj és feleség találkoznak a Simogatóriumban. Jobb helyen nem is találkozhatnak...

VIRÁG ANDRÁS: *(kimért)* Hát, én azért megkérdezném a hölgyet, hogy mit keres itt...

HÖLGYEM: *(affektálva)* Az, aki ezt a kérdést felteheti, inkább én vagyok!

VIRÁG ANDRÁS: Persze, gondolhattam volna... Elnézést, sőt...

HÖLGYEM: Csak nem sülyedtél odáig, hogy szaglászol utánam?
VIRÁG ANDRÁS: Isten őrizz...!
HÖLGYEM: S akkor?
VIRÁG ANDRÁS: Miért, nekem nem szabad...?
HÖLGYEM: Mit nem szabad?
VIRÁG ANDRÁS: Amit önnek, hölgyem!
HÖLGYEM: Miért, honnan tudod, hogy mért jöttem?
VIRÁG ANDRÁS: Miért jöhetett volna ide a Simogatóriumba? Hogy csinálja meg a tisztelt urak körmeit? Hát persze! Én is azért jöttem, hogy számlázzak ki nekik két konténer brazil kávé.
HÖLGYEM: *(a távolságtartás jegyében ismét magázódní kezd)* Nem kell olyan felvágósnak lenni, kérem! Máskor azt mondta, nem érdeklí, merre járok!
VIRÁG ANDRÁS: Most sem érdekelne, ha nem jött volna a nyakamra!
HIVATALNOK: *(kijön a fülkéből, békítőleg)* De kérem! Van itt simogatni való elég, megférnek egymás mellett!
HÖLGYEM: Hát én abból nem kérek! Hogy simogatás közben is őt lássam? Hogy már az a kis simogatás se essen jól? Azt már nem! Akkor inkább...
KONZULENS: Nyugodjon meg, hölgyem! El tudjuk különíteni önöket egymástól teljes mértékben! A férje amúgy is a műbárány-programra fizetett be, ön pedig, ha jól tudom, a kutyához jött!
VIRÁG ANDRÁS: Kutyához? Fúj!
HÖLGYEM: Műbárány! Fúj! Az való neked! Örök életedben steril, sótlan voltál!
VIRÁG ANDRÁS: *(csendesen)* Vagdalkozni, azt tud, hölgyem... De talán nem kelene itt is...
KONZULENS: Nem, nem! A Simogatórium a béke szigete! Itt mindenki megnyugszik, ellazul... Gondoljanak azokra a kedves állatokra, kérem!
HÖLGYEM: Így van! Engedjenek már oda a kutyámhoz, hogy ne ennek a búvalbélelt embernek a képét kelljen bámulnom!
VIRÁG ANDRÁS: *(vádln, a hivatalnok felé)* S hát neki nem kell kérdőívet kitöltenie?
HIVATALNOK: Nem! Azt csak első alkalommal kell. Amennyiben...
VIRÁG ANDRÁS: Amennyiben?
KONZULENS: Amennyiben ugyanazt a szolgáltatást igényli!
VIRÁG ANDRÁS: Aha...
HIVATALNOK: Csak nem gondolta, hogy minden alkalommal...?
VIRÁG ANDRÁS: Hát én bizony ezt is kinézem önökből!
KASSZÁSNŐ: *(affektálva)* Na de kérem! Kikérjük magunknak! Nem élünk mi vissza a kliens idejével!!
VIRÁG ANDRÁS: Tényleg?
HÖLGYEM: *(ingerülten toppant)* Hagyják már ezt, kérem! Csöpit akarom!
VIRÁG ANDRÁS: *(álmélkodón füttyent)* Csöpit? A nevét is tudja?
HÖLGYEM: Már hogyne tudnám?!
VIRÁG ANDRÁS: Ezek szerint...

HÖLGYEM: (*affektálva*) S ha ezek szerint, akkor ezek szerint! És kész!

VIRÁG ANDRÁS: (*rezignáltan*) Igen... Kimondta megint az utolsó szót... Üsse kő, legyen megint önnek igaza, hölgyem... Furcsa is volna, ha most másként történe...

HÖLGYEM: Ne játszd itt a mártírt, ne sajnáld magad ezekkel az úriemberekkel!

VIRÁG ANDRÁS: (*gúnyosan*) Ön pedig ne drámázzon! Nincs a színpadon, hölgyem, ez nem a nagyjelenet! És tényleg nem kellene itt...

HÖLGYEM: (*ingerülten*) Hát nem ezt mondtam én is? Nincs miért itt teregsük a szennyest!

VIRÁG ANDRÁS: Nincs, nincs! Intéztessük el a bejárónővel, mi?!

HIVATALNOK: (*Egyre tanácstalanabban tekintet kollégáira, míg Virágék között a fenti párbeszéd zajlik, integetve egymás értésére adják, hogy egy kicsit nem ártana magukra hagyni őket.*) Kérem, azt javaslom, egy kicsit foglaljanak helyet! (*rámutat a padra*) Beszélgessenek. Ez fontos lehet a simogatás szempontjából is. Mi most kimegyünk egy cigarettaszünetre a kollégákkal. Maradjanak nyugodtan, más klienst már úgysem fogadunk.

KASSZÁSNŐ: (*félhangosan, a kollégáinak*) Csak nem tesznek kárt egymásban?!

HÖLGYEM: (*méltatlankodva*) Hogy én, kettesben, ezzel?!

VIRÁG ANDRÁS: (*méltatlankodva*) Hogy én, kettesben, ezzel?!

HIVATALNOK: (*az ajtó felé tartva, talányosan*) Igen, kérem, olykor bizony egy kis kellemetlenséget is vállalni kell a jó ügy érdekében...

VIRÁG ANDRÁS: (*morogva*) Kellemetlenség, az volt bőven! Csak immár azt a jó ügyet látnám!

KONZULENS: (*kimenőben visszaszól*) A biztonsági kamera be van kapcsolva, de azzal önök ne törődjenek! Hangot nem vesz!

VIRÁG ANDRÁS: (*sóhajtva leül*) Na...

HÖLGYEM: (*szintén leül, de aztán fel is pattan a helyéről, idegesen járkálni kezd*) Ezt a szégyent...

VIRÁG ANDRÁS: (*rezignáltan*) Melyik szégyenre gondol, hölgyem?

HÖLGYEM: Hogy itt patáliázunk a hivatalban!

VIRÁG ANDRÁS: Azt hittem, arra a szégyenre gondol, hogy házasként Simogatóriumba járunk...

HÖLGYEM: Már miért lenne az szégyen?

VIRÁG ANDRÁS: (*csöndesen*) Magunk előtt szégyellhetnénk egy kicsit...

HÖLGYEM: Azt, hogy ide járok, én nem vagyok hajlandó szégyellni. Nem férfisztriptíz ez! Szeretek idejönni, mert itt mindig megadják a tiszteletet, nem úgy, mint te. Tiszteletben tartják az egyéniséget. Szóval politikailag korrektek, ami rólad korántsem mondható el, drágám!

VIRÁG ANDRÁS: PC-k, mi?

HÖLGYEM: Igen, és én a korrektséget mindennél többre tartom!

VIRÁG ANDRÁS: Aha...

HÖLGYEM: Benned sosem volt tolerancia...

VIRÁG ANDRÁS: Nem...

HÖLGYEM: Miért ne járhatna egy férjes asszony Simogatóriumba...?

VIRÁG ANDRÁS: Sok mindent megtehet egy férjes asszony...

HÖLGYEM: Ugyanúgy, mint a férj...

VIRÁG ANDRÁS: *(folytatja a megkezdett mondatot)* ...csak a feleségszerepről feledkezik meg kissé...

HÖLGYEM: Mint a férj a férjszerepről...

VIRÁG ANDRÁS: *(ironikusan)* Na, akkor kvittek vagyunk...

HÖLGYEM: Kvittebbek nem is lehetnének!

VIRÁG ANDRÁS: *(rövid hallgatás után, „otthoni” stílusban, tegezőre váltva; a Konzulens pultja felé int)* Mit mondtál a kérdőív kitöltésekor, mióta nem simogattál embert?

HÖLGYEM: Ha jól tudom, a felmérési ív adatai nem nyilvánosak...

VIRÁG ANDRÁS: S hát tervezel-e a jövőben?

HÖLGYEM: Jobb volt, amíg magáztál, és hölgyemnek szólítottál...

VIRÁG ANDRÁS: *(élesen)* Tervezel-e?

HÖLGYEM: *(háborogva)* Miért terveznélek megsimogatni, mikor semmi mást sem csinálunk együtt??

VIRÁG ANDRÁS: *(szomorúan)* Te mondtad, hogy nem igényled...

HÖLGYEM: És te, te mit mondtál? Hogy csináljam a hülye körmeimet, s hagyjalak békén! Ha hazajössz, nézed a tévét, vagy bevonulsz a szobádba, s tabletezel.

VIRÁG ANDRÁS: Dolgozom...

HÖLGYEM: Hát, ha a számítógépes játék is munka...

VIRÁG ANDRÁS: Néha ki is kell kapcsolódnia... Egyéb sincs, csak a hajtás, a stressz... S ha hazajövök, búvalbélelt képpel fogadsz...

HÖLGYEM: Nem volt ez mindig így...

VIRÁG ANDRÁS: Én sem játszottam mindig a tableten...

HÖLGYEM: Az előbb azt mondtad, dolgozol...

VIRÁG ANDRÁS: Persze, te meg azt mondtad, mész műkörmöt építeni...

HÖLGYEM: *(legyint)* Hagyjuk...

VIRÁG ANDRÁS: Ki kezdte?

HÖLGYEM: Mit?

VIRÁG ANDRÁS: Ezt az egészszet... ezt a semmit...

HÖLGYEM: Szerinted fontos, hogy ki kezdte?

VIRÁG ANDRÁS: *(sértetten)* Szerintem egyáltalán nem fontos az egész... Csak most véletlenül, ugye... előkerült...

HÖLGYEM: Állítólag nincsenek véletlenek...

VIRÁG ANDRÁS: Elég ciki, hogy itt, ezek előtt... *(int az ajtó felé, ahol a hivatalnokok kimentek)* A francba, én... *(felállna, de bizonytalan)*

HÖLGYEM: Szerintem az ciki, ha most lelépsz. Szerinted mit fognak gondolni??

VIRÁG ANDRÁS: *(visszaül, ironikusan)* Jó, hát akkor bájcsvegejünk tovább, kedvesem! Amint férj és feleséghez illik!

HÖLGYEM: (*nem érti meg az iróniát*) Nemrég te mondtad, hogy nincs miről beszélünk...

VIRÁG ANDRÁS: Mondtál te is sokfélét...

HÖLGYEM: Azt mondtad, hisztis vagyok és sunyi! SUNYI! Hogy lehet egy nőnek ilyen mondanivalót...?

VIRÁG ANDRÁS: (*elvigyorodik*) Vagyis egy hölgynek?

HÖLGYEM: Már megint kezdted a hülyéskedést! Vegyél már egy kicsit komolyan...

VIRÁG ANDRÁS: Az segít?

HÖLGYEM: Ahogy elnézem, rajtunk már semmi...

VIRÁG ANDRÁS: Ó-ó! Nekünk szóval annyi, kampec, mi? Ami a sunyit és társait illeti, te meg azt mondtad rólam, hogy összeférhetetlen vagyok, önző, beképzelt okostojás, meg ilyesmi. Várj csak, lejegyeztem az egészet, itt van a tabletemen...

HÖLGYEM: Hagyd azt a tabletet, kérlek!

VIRÁG ANDRÁS: Persze, nincs rá szükség, tudod te fejből az egészet, sőt újakat is tudsz kitalálni, ha kell!

HÖLGYEM: Támadsz, s csűröd a szót, ehhez nagyon értesz!

VIRÁG ANDRÁS: Még hogy én támadok?

HÖLGYEM: Mondd csak, emlékszel, mikor beszéltünk mi egymással normálisan legutóbb...?

VIRÁG ANDRÁS: Az az én időszámításom előtt lehetett, hölgyem!

HÖLGYEM: ...hogy ne bántani akarjuk egymást, hanem megérteni...

VIRÁG ANDRÁS: Olalá, új húrokat penget a kedves! Mi ütött beléd, csak nem a Simogatórium hozta ki ezt a szirupot...?

HÖLGYEM: Szirupnak nevezted a... a... a megbánást?

VIRÁG ANDRÁS: (*színpadiasan*) Ki bánt meg, mit bánt meg itt? Mert hogy te hírből sem ismered a megbánást, az tuti!

HÖLGYEM: (*legyint*) Persze, mindennek csak akkor volna értelme, ha mindketten akarnánk!

VIRÁG ANDRÁS: (*mintha incselkedne*) Veled? Jajj, csak azt ne, óhh!

HÖLGYEM: Megint gúnyolódsz...

VIRÁG ANDRÁS: Ez maradt még nekem, drágám. Dühöngeni dühöngtem eleget, hasztalan. Amikor naponta nyafogtál, hogy nélküled döntök, hogy nem engedlek beleszólni a pénzügyeinkbe... Pedig a lakást a te ízlésed szerint választottuk, gyermeket miattad nem vállaltunk, és sorolhatnám. Erről is nyilvántartást vezetek a tabletemen, de ne aggódj, nem veszem elő, mert tudom, nem vagy kíváncsi, s különben is, ha akarod, könnyedén kimagyarázod az egészet...

HÖLGYEM: Ennyi sérelem van benned...? Bennünk...?

VIRÁG ANDRÁS: Jobb, ha nem megyünk bele jobban, csak feldühödök. Eddig jól elvöltünk magunkban...

HÖLGYEM: Igen, tipikus házastársi állapot...

VIRÁG ANDRÁS: Már rég megtörtént a szétfejlődésünk.

HÖLGYEM: A mink?

VIRÁG ANDRÁS: Szétfejlődés. Nem ismered? Pszichológiai szakszó a házasságok kiürülésére. Tele van vele a net. Egyszer a te faladon is megosztottam egy cikket, melyben erről volt szó.

HÖLGYEM: És miért?

VIRÁG ANDRÁS: Mit miért?

HÖLGYEM: Miért osztottad meg?

VIRÁG ANDRÁS: Gondoltam, hátha... valamit...

HÖLGYEM: Aha... s ez... ez rég volt?

VIRÁG ANDRÁS: Rég!

HÖLGYEM: S most? Most mást gondolsz?

VIRÁG ANDRÁS: Nem gondolok semmit. S nem értem, mitől lettél te egyszerre ilyen békülős, vagy mi a szösz!? Csak nem ezek *(a hivatalnokok felé int)* töltötték meg a fejed? Mert mondani aztán tudnak! Maholnap arra ébredek, hogy hazahozol egy tarajos gótét házasságterápiás céllal!

HÖLGYEM: Nem is rossz ötlet!

VIRÁG ANDRÁS: Na, abból nem kérek!

HÖLGYEM: Pedig valami kellene, ami kimozdít a holdpontról...

VIRÁG ANDRÁS: Köszönöm szépen, én nagyon jól megvagyok ezen a holdponton... *(tagoltan, megnyomva a hold a szót)*. És te is... *(kezével mutat, mintha két égitestre)* Egyik holdpont..., másik holdpont...

HÖLGYEM: Megint bagatellizálsz... Hát jó, akkor ne erőltessük...

VIRÁG ANDRÁS: *(felugrik a padról, erősen színpadiasan)* Erről próbáltalak meggyőzni! És sikerült?! Atyaég, alig hiszem!! Házasságunk során először meg tudtalak győzni valamiről, hipp-hipp! Ezek szerint nincs még minden veszve! Van még remény! Ó, igen! Köszönöm, Simogatórium, köszönöm!

HÖLGYEM: Képes vagy bármit is komolyan venni a karriereden kívül?

VIRÁG ANDRÁS: *(„normál” hangra váltva)* Arról, hogy téged komolyan vegyelek, te szoktattál le!

HÖLGYEM: *(most ő ül le a padra)* Egy jót veszekedni sem lehet veled!

VIRÁG ANDRÁS: Jót veszekedni?? Hát az meg mi fán terem? Á, akkor ezután így köszönök: Jó veszekedést kívánok, hölgyem!

HÖLGYEM: A magánynál a veszekedés is jobb...

VIRÁG ANDRÁS: Te magad mondtad, milyen jó, hogy békén hagylak, mert így legalább jut időd a barátnőidre..., hogy újabban többet jársz társaságba...

HÖLGYEM: Nem gondolod, hogy ez pótcselekvés is lehet, mint nálad a tabletezés?

VIRÁG ANDRÁS: Ó-ó! Kezdtél lélekelemezni! Csak ezt ne, kérlek!

HÖLGYEM: Az előbb ki beszélt a szétfejlődésről??

VIRÁG ANDRÁS: Már bánom is...

HÖLGYEM: Nem lehetne, hogy adjunk még egy esélyt magunknak? Hanem válás lesz belőle!

VIRÁG ANDRÁS: *(határozottan)* Én válni nem akarok!
HÖLGYEM: Miért?
VIRÁG ANDRÁS: Jó így nekem! S különben is...
HÖLGYEM: Különben is a válás kikezdzheti szakmai jó híred, mi? Ez az elsődleges szempont?
VIRÁG ANDRÁS: Ó, drágám, átlátsz rajtam, mint mindig! Kár, hogy belém nem látsz...
HÖLGYEM: Az a gond veled, hogy nem vagy jóban az animusoddal!
VIRÁG ANDRÁS: *(komolytalanul)* Mi bajod az anusommal?
HÖLGYEM: *(türelmesen magyaráz)* Animus. Vagyis a férfiúi mivolt. Szerintem az nem teljesedett ki benned valamiért...
VIRÁG ANDRÁS: Aha, ezt te is a Facebookról szedted, mint én a szétfejlődést, mi?
HÖLGYEM: Én csak igyekszem megérteni, hogy mi zajlik bennünk!
VIRÁG ANDRÁS: Elméletileg tehát tökéletesen tisztában vagyunk azzal, hogy mi a bajunk, s azzal is, hogy mit kellene tenni. Gyakorlatban azonban megette a fene az egészszet...
HÖLGYEM: Lehetnél egy kicsit pozitívabb! Régen az tetszett benned leginkább, hogy olyan könnyen tudtál lelkesedni...
VIRÁG ANDRÁS: Akkor még volt, amiért...
HÖLGYEM: *(megcsendesedve)* Valamikor azt hittem, ismerlek. Most már látom, egyre kevésbé...
VIRÁG ANDRÁS: Azt hiszem, nem ez a gond, drágám! Hanem az, hogy nem változtam úgy, ahogy te remélted...
HÖLGYEM: Én pedig nem maradtam olyan, ahogy te remélted...
VIRÁG ANDRÁS: *(felnevet)* Helyes a diagnózis! Mondom, teóriából jeles!
HÖLGYEM: Túl sok elvárással fogtunk neki a házasságnak...
VIRÁG ANDRÁS: Aha...
HÖLGYEM: Nem csoda, hogy csőd lett belőle...
VIRÁG ANDRÁS: Na, kezdünk rátérni a helyes útra! Csődeljárás?
HÖLGYEM: Tényleg ennyire reménytelen?
VIRÁG ANDRÁS: *(elkomolyodva)* Mit vársz tőlem? Jó ideig te voltál az, aki lepattintott engem, aki azt mondta, ki-ki magának, most pedig jössz ezzel a helyes utas szöveggel? S még higgyem is, hogy nem átverni akarsz...
HÖLGYEM: *(szembeáll a férjével, szomorúan)* Miért akarnálak átverni?
VIRÁG ANDRÁS: Egy ideje nem tudom úgy elindítani a gépet, hogy ne jöjjön valami reklám erről a rohadt Simogatóriumról. Eljövök ide, erre megjelenysz te is...
HÖLGYEM: *(közelebb lép a férjéhez, kezét bizonytalanul ráteszi a vállára)* Azt kérdezted, mit várok tőled. Semmit. Csak egy kicsi nyitottságot.
VIRÁG ANDRÁS: *(továbbra is elutasító hangnemben beszél, de a kezét nem löki félre)* Ez jól kezdődik! Semmit... csak... Ezeketől a csakoktól félek én...

HÖLGYEM: Szóval, ha már itt vagyunk, mi lenne, ha tényleg kipróbálnánk egy közös simogatást? Hátha az összehozna...

VIRÁG ANDRÁS: Nana! Nem lesz ez túl erős?!

HÖLGYEM: Olyan sokat kérek?

VIRÁG ANDRÁS: *(még tiltakozik, de látszik, hogy beadja a derekát)* Ha te kérsz valamire, az csakis sok lehet...

HÖLGYEM: *(unszolva)* Ó, gyere, na! Csak próbáljuk meg...

VIRÁG ANDRÁS: *(kivár, hümmög, majd legyint)* Űsse kő, valahogy kibírom, ha a kiszemelt állat is kibír minket...

HÖLGYEM: *(szenvédélyes-lelkesen)* Ó, Csöpi olyan cuki, majd meglátod, egészen elolvad tőle az ember!

VIRÁG ANDRÁS: Jó-jó, de ezek itt *(int a hivatalnokok felé)* azt hablatyolták, hogy az efféle pancser kezdőknek, mint én, nem való elsőre más, csak mű...

HÖLGYEM: *(egészen közel hajol a férjéhez, át is öleli)* Hátha meg tudjuk győzni őket, hogy megérdemeljük... Ha meglátják, milyen jól szót tudtunk érteni...

VIRÁG ANDRÁS: *(lefejt az asszony kezét)* Na, azért annyira ne siessünk, kérem! *(az ajtó felé tekint)* Egyáltalán hol vannak ezek, miért késnek? Szándékosan hagytak magunkra? Hogy itt mi gyötörhessük nyugodtan egymást? Ki tudja, hallgatóznak, s röhögnek rajtunk!

HÖLGYEM: Ugyan már, miket gondolsz róluk?!

VIRÁG ANDRÁS: Nem sok jót...

HÖLGYEM: Cigiznek, kedvesem! Lazítanak.

VIRÁG ANDRÁS: Jó-jó, de így itt hagyni minket? Ez is a tortúra része?

HÖLGYEM: Ugyan már!

VIRÁG ANDRÁS: Mondom én, hogy ti leszerveztétek előre a dolgot...

HÖLGYEM: Miket beszélsz?

VIRÁG ANDRÁS: Csak gondolkodom. Mert az már mégsem természetes, hogy így eltűnjenek.

HÖLGYEM: Nem tűntek el, itt jönnek, nézd!

HIVATALNOK: *(belép, utána a kollégái is)* Na, mi a helyzet? Jutottak valamire?

VIRÁG ANDRÁS: Hát...

KONZULENS: Maradjunk a műbárány-programnál *(Virág Andrásra mutat)*, illetve Csöpinél *(Hölgyre mutat.)*?

KASSZÁSNŐ: *(elfoglalja helyét a fülkében)* De akkor az elkülönítés extra költségeket eredményez!

VIRÁG ANDRÁS: *(bizonytalanul)* Ö... ö..., mi arra gondoltunk...

HIVATALNOK: Gondoltak?

VIRÁG ANDRÁS: *(szégyenlősen)* Ö... igen... azt gondoltuk, hogy...

HÖLGYEM: *(közbeszól, hogy véget vessen férje nyögdecslésének)* Felmerült, kérem, hogy esetleg közösen simogatnánk.

KONZULENS: *(látványosan meglepődve)* Atyaég! Közösen?! Jó, hogy nem egymást!

VIRÁG ANDRÁS: Na de kérem!

KASSZÁSNŐ: (*kollégái felé*) Ettől tartottam! Nem megmondtam, hogy ne hagyjuk itt sokáig őket, mert ez sül ki belőle?!

HIVATALNOK: (*vontatottan, elgondolkodva*) Közösen! Hát..., nem tudom, kérem... Ilyenre még nem volt példa...

VIRÁG ANDRÁS: Nem?

HIVATALNOK: Olyanra igen, hogy férj és feleség együtt jön..., de aztán kiválasztja ki-ki magának a simogatni valót, s elvonulnak. Érdekes, hogy a férjek gyakrabban választanak emlőst, míg a feleségek hullőfélét...

VIRÁG ANDRÁS: Csakugyan?

HIVATALNOK: Szóval, amint mondtam, ilyesmi előfordult olykor, de hogy közösen akarjanak simogatni... Hm! Elég különös kérés... Nem is tudom, összeegyeztethető-e intézményünk szabályzatával.

VIRÁG ANDRÁS: Hogyan?

HIVATALNOK: (*mintha meg se hallotta volna Virág András értetlenkedő kérdését, a kollégájához fordulva*) Szerinted lehetséges ez?

KONZULENS: Nem is tudom, mit mondjak! Ilyennel még nem találkoztunk, s ezért, ugye, egy kicsit tanácstalanok vagyunk...

HÖLGYEM: Megértem önöket... Talán nem is kellene erőltetnünk...

KASSZÁSNŐ: Nem tudjuk, hogy mit szólnának az állatok... Ahhoz vannak szokva, hogy egy ember simogatja őket... Lehet, hogy megzavarná őket két ember jelenléte... Hiszen ők is érző lények...

HÖLGYEM: Igen, valóban!

HIVATALNOK: De azért vizsgáljuk meg a lehetőséget!

KONZULENS: Igen. Mert sok mindentől függ!

VIRÁG ANDRÁS: Például?

KONZULENS: Például, hogy mit szeretnének simogatni.

HÖLGYEM: Mi Csöpire gondoltunk!

VIRÁG ANDRÁS: Mi? ...Te!

HIVATALNOK: Lassabban a testtel, kérem! Mielőtt újra összekapnának: Csöpi csak szólóprogramot vállal!

VIRÁG ANDRÁS: Vállal?

HIVATALNOK: Csöpi szuperegőjú kutya. Nem véletlenül került hozzánk!

KASSZÁSNŐ: (*közbeszól*) Ne kérdezzük meg esetleg a főnököt?

KONZULENS: Tudod jól, hogy nem szereti, ha zavarjuk!

KASSZÁSNŐ: Jó-jó, de ez különleges eset! Vis maior!

HIVATALNOK: Mi is kontroll alatt tudjuk tartani a helyzetet, kérem! (*Virágékhoz*) Önök is beláthatják, hogy Csöpi nem jöhet szóba. De ha kicsit rugalmasak...

HÖLGYEM: Rugalmasak leszünk, kérem!

KONZULENS: Szerintem arra a műbárány-programra ketten is bemehetnek!

KASSZÁSNŐ: Bégetéssel? Babolással? S akkor ennek hogy kell kiszámolni a díjszabását? Szorzok mindent kettővel?

HIVATALNOK: Nem lesz ez túlzás? A bégetés még hagyján, de a műbáránybaboltatás az egy olyan extra...

HÖLGYEM: Ezúttal beérjük extrák nélkül is!

VIRÁG ANDRÁS: Be-be! Csak haladjunk már!

KONZULENS: Ne sietessen, kérem! Nem elég, hogy lehetetlen kérésekkel állnak elő, még siettetnek is!

HIVATALNOK: Bizony, itt a sietés katasztrofális következményekkel járhat!

HÖLGYEM: Valóban?

KONZULENS: Bizony! Hiányoznak a hatástanulmányok, így nem tudhatjuk, hogy mire számíthatunk...

VIRÁG ANDRÁS: (*bosszankodva*) Bonyolítani, azt tudják, a helyzetet! Nem mind egy annak a nyavalyás műbáránynak, hogy egy simogatja, vagy kettő?

HIVATALNOK: (*méltatlankodva*) Nyavalyásnak nevezni azt a műbárányt a legnagyobb tévedés!

KONZULENS: Két személy esetén egészen más értékeket mutat majd a hőmérséklet, a páratartalom, a szén-dioxid-kibocsátás...

VIRÁG ANDRÁS: (*gorombán*) Nem mindegy a műbáránynak a szén-dioxid-kibocsátás?

HIVATALNOK: Lehet, hogy annak sem mindegy, de főként önöknek nem! Ha az említett értékek jelentősen eltérnek a standardtól, akkor esetleg nem olyan lesz a simogatás hatása, amilyen elvárható volna...

KASSZÁSNŐ: Igen! A végén még reklamálni tetszenek, s visszakérik a pénzüket!

HÖLGYEM: (*esdeklőn közelebb lép az alkalmazottakhoz*) De kérem, nekünk most nem is annyira az a bárány fontos, hanem az, hogy együtt lehessünk!

KONZULENS: Akkor miért nem mennek haza?

VIRÁG ANDRÁS: (*meglepetten*) Hogy? Nem, azt azért nem...!

HÖLGYEM: Kell valami, ami kimozdít...

HIVATALNOK: Megértettük, kérem! Eszközként akarják felhasználni műbárányunkat. Ezzel kicsit degradálják, de... de...

KASSZÁSNŐ: Akkor számoljak felárat? Fájdalomdíjat?

KONZULENS: Azt hiszem, attól eltekinthetünk. De az állapotfelmérésnek alaposnak kell lennie. Nem csúszhat hiba a számításba...

HIVATALNOK: Egyáltalán van két személyre kidolgozott kérdőívünk?

KONZULENS: Nincs. De úgy érzem, rendelkezünk annyi szakmai tapasztalattal, hogy megbirkózzunk a feladattal. Kollégák, számítok a segítségükre!

VIRÁG ANDRÁS: De kérem, én már túl vagyok a kérdőíven. A feleségem, aki itt visszatérő kliens, meg pláné!

KONZULENS: De azok személyi kérdőívek voltak! Ha párban kívánnak simogatni, értelemszerűen egészen más kérdések merülnek fel!

VIRÁG ANDRÁS: (*méltatlankodva*) Na, persze...

HÖLGYEM: Hagyd drágám, ezt ők jobban tudják!

HIVATALNOK: Hangsúlyozni szeretnénk, hogy önökkel most kivételt teszünk!

VIRÁG ANDRÁS: Milyen kedves...

KONZULENS: *(homlokát súrolja, gondolkodik, papírlapot vesz elő)* Szóval, kérem, szerintem az első és legfontosabb kérdés az, hogy mindketten akarják-e simogatni azt a műbárányt.

HÖLGYEM: Természetesen! *(Virág András bólint, Konzulens jegyzetel)*

KONZULENS: Továbbá: ugyanazt a műbárányt akarják-e simogatni?

VIRÁG ANDRÁS: *(háborogva)* De kérem, az előbbi kérdés is erre vonatkozott!

HIVATALNOK: *(élesen közbeszól)* Valóban? Higgye el, mi nagyon jól tudjuk, mire vonatkoznak az általunk feltett kérdések!

KONZULENS: Kérem, haladjunk! Tudják-e, hogyan kell simogatni a műbárányt?

HÖLGYEM: Tudjuk!

KONZULENS *(Virág András felé)* Ön is?

VIRÁG ANDRÁS: Igen.

KONZULENS: Simogatott ön már műbárányt?

VIRÁG ANDRÁS: Nem.

KONZULENS: Akkor honnan tudja, hogy tud?

VIRÁG ANDRÁS: *(háborogva)* Simogatni mindenki tud, kérem!

KONZULENS: Műbárányt is?

KASSZÁSNŐ: *(közbeszól)* Kalkuláljam egy gyorstanfolyam árát?

HIVATALNOK: Azt hiszem, eltekinthetünk ettől. A kedves hölgynek van már tapasztalata, így ő esetleg segíthet a férjnek.

KONZULENS: Igen, de ez felvet egy újabb kérdést!

HÖLGYEM: Valóban?

KONZULENS: Bizony! Partnerek önök a simogatásban?

VIRÁG ANDRÁS: Ezt hogy érti?

KONZULENS: Hogyhogy hogy értem? Partnerek vagy nem partnerek? Azt a bárányt simogathatja két idegen is, egymástól függetlenül! Egyszerűen megsztoznak a simogatófelületen, és kész! Hanem pedig...

HÖLGYEM: Partnerek, partnerek!

VIRÁG ANDRÁS: *(kétkedőn ingatja fejét)* Hát...

KASSZÁSNŐ: *(közbeszól)* Mert nem mindegy a díjszabás!

VIRÁG ANDRÁS: *(morcosan)* Melyik olcsóbb?

KASSZÁSNŐ: A partneri. Ugye? *(a Konzulensre néz, az bólint)*

VIRÁG ANDRÁS: Akkor legyen az...

HÖLGYEM: *(sértetten)* Remélem, nem azért választottad a partnerit, mert olcsóbb...

VIRÁG ANDRÁS: *(ironikusan)* Uggyan, dehhhogy!!

KONZULENS: Akkor haladjunk! Idéz-e fel önökben kellemetlen élményeket a báránybégetés?

HIVATALNOK: *(fontoskodva)* Ez így nem tűnik olyan fontos kérdésnek. Inkább úgy kellene kérdeznünk, hogy idéz-e fel közös emlékeket a báránybégetés!

KONZULENS: Helyes a meglátás, kolléga! Szóval, vannak-e közös élményeik a bányabégetéssel kapcsolatban?

HÖLGYEM: Nincsenek..., azt hiszem, nincsenek. (*Virág András a fejét ingatja*)

KONZULENS: (*megcsóválja a fejét*) Kár, bizony kár!

VIRÁG ANDRÁS: Már mért lenne kár?

HIVATALNOK: Mert egészen más eredménnyel számolhatnánk, ha ez a bégetés elindítana önökben valamit...

VIRÁG ANDRÁS: Túl szép volna...

KONZULENS: Mindegy. Haladjunk. Lássuk csak, kérem: jelezzék, hogy a három válaszlehetőség közül önökre melyik jellemző. (*közben lázasan körmöl*) A bányatrágya önök számára: undorító, semleges vagy kívánatos?

HÖLGYEM: Semleges. (*Férje felé fordul*) Ugye, semleges?

VIRÁG ANDRÁS: (*azt hiszi, így könnyebben megúszhatja*) Persze, persze!

HIVATALNOK: (*élesen*) Semleges? Hát akkor mégis mit várnak a baboltatástól??

VIRÁG ANDRÁS: (*kajánul*) Mi, őszintén szólva, nem sokat...

HIVATALNOK: (*szigorúan*) Több felelősséget és komolyságot várnánk, kérem!

HÖLGYEM: Igen, igen...

KONZULENS: Mert a legfontosabb még hátravan! (*fontoskodó arccal*) Saját felelősségre kijelentik-e, hogy a simogatást követően, annak hatására nem fognak kárt tenni egymásban, sem a műbányában!?

HÖLGYEM: Természetesen, kérem!

VIRÁG ANDRÁS: Eddig sem tettünk kárt egymásban... pedig...

KASSZÁSNŐ: De eddig nem is simogattak közösen...

VIRÁG ANDRÁS: A simogatástól elvileg nyugodtabbnak, békésebbnek kellene lennünk, nemdebár??

KONZULENS: De igen, ez a szólósimogatás esetében mindig is így történik. De amint jeleztük, a páros simogatás esetében még nincs tapasztalatunk, s nem árt, ha megteszünk minden óvintézkedést...

HÖLGYEM: Saját felelősségre kijelentjük, hogy nem.

KONZULENS: Egymásban sem, a műbányában sem?

VIRÁG ANDRÁS: Egyikben sem.

KONZULENS: (*magyarázkodóan*) Csak azért, mert nekünk a berendezési tárgyaink épségét is biztosítanunk kell...

HÖLGYEM: Természetesen!

KONZULENS: És az önökét is, akár önmagukkal szemben is...

VIRÁG ANDRÁS: (*tagoltan*) Nem fogunk kárt tenni sem önmagunkban, sem egymásban!

HIVATALNOK: Rendben, kérem! Így legyen. Legalábbis addig, amíg intézményünk területén tartózkodnak. Miután már hazamentek, hogy ott mit csinálnak, az már minket nem érdekel.

HÖLGYEM: Értjük...

KONZULENS: Nos, akkor már csak egy részletkérdés van hátra. Kesztyűben vagy szabad kézzel óhajtják simogatni a műbányát?

KASSZÁSNŐ: Prima minőségű simogatókesztyűink vannak. Latex, bőr, szilikon... Ha tetszenek óhajtani... Sajnos a farkcsóválós, amit az imént a főnök említett, még nincs raktáron, de talán majd legközelebb.

HÖLGYEM: Szabad kézzel. Ugye, drágám?

VIRÁG ANDRÁS: Legyen úgy...

HIVATALNOK: Ebben az esetben utólag fertőtlenítenünk kell a simogatósi felületet...

KASSZÁSNŐ: *(folytatja a gondolatot)*... aminek szintén van egy kis költségvonzata.

VIRÁG ANDRÁS: Nem baj, kérem, csak már fogjunk neki! *(Az órájára néz.)* Mindjárt kifutok az időből. Ötől még van egy tárgyalásom!

KONZULENS: Azt hiszem, már mondtuk önnek, hogy sietősen ezt nem lehet. Csak megfelelő lelki rákészüléssel.

VIRÁG ANDRÁS: *(legyint)* Igen, igen!

KONZULENS: A kérdőívvel lassan megvolnánk – ha a kollégáim is egyetértenek. *(Azok bólintanak, Virágék szemmel láthatóan megkönnyebbülnek.)* Kérem, lássák el kézjegyükkel itt. *(Virágék aláírják.)*

KONZULENS: Helyes, kérem! Akkor oda lehet járulni a kasszához befizetésre.

VIRÁG ANDRÁS: Igen. Akkor mennyi is lesz?

KASSZÁSNŐ: Lássuk csak... páros műbáránysimogató babolással és bégetéssel, az annyi mint... ö... ö... *(lapjait forgatja)* nos, erre nincs meghatározott díjszabásunk, de... értelemszerűen beszorozzuk a szimplát kettővel, s akkor levonunk egy keveset... ö... ö... igen, a partneri kedvezményt, ugye, az annyi mint... annyi mint... száznegyven.

VIRÁG ANDRÁS: De én már befizettem hetvenötöt!

KASSZÁSNŐ: Tehetünk mi arról, hogy ön annyira határozatlan és elhamarkodott?

VIRÁG ANDRÁS: De hát csak nem mondja, hogy akkor az a pénz elúszik?

KASSZÁSNŐ: *(gúnyosan)* Képzeld, egyszer egy barátom megvásárolt öt bála szárított eukaliptuszlevelet, s csak utána jött rá, hogy nincs is koalamacskója. Gondolhatja, hogy ő sem kapta vissza a pénzét...

VIRÁG ANDRÁS: Na de kérem!

HÖLGYEM: Hagyd, drágám, ne problémázzunk! Fizetem inkább én!

VIRÁG ANDRÁS: Van nekem pénzem, nem azért mondom... csak... *(elhallgat, legyint)* Na, mindegy, veszett több Mohácsnál...

KASSZÁSNŐ: Na úgy, úgy! *(átveszi a pénzt)*

HIVATALNOK: Nos, kérem, akkor foglaljanak helyet az Elkülönítőben.

VIRÁG ANDRÁS: *(gyanakodva)* Az meg mi a szösz?

HÖLGYEM: Gyere, kedvesem. Én úgy hívom, hogy a süketszoba. Ott kell elcsendesedni, ráhangolódni. Közben a berendezés vérnyomást mér, meg cukrot, meg...

VIRÁG ANDRÁS: Micsoda?

HÖLGYEM: Be van építve minden az ülésbe. Nézd csak!

HIVATALNOK: Úgy bizony!

(Virág András bizalmatlanul néz, a Hivatalnok jóindulatúan betuszkolja az Elkülönítőbe, s ráhelyez a halántékára valami gumitappancsokat, melyekből drótok lógnak le. Hangtalanul. Ugyanígy az asszonnyal is. Aztán rájuk csukja az üvegajtót. Majd megkönnyebbülten felsóhajt, s visszaül a helyére. Kollégáit is csendre inti, aztán újra Virágék felé fordulva többször szájára teszi az ujját. Csend, ráhangolódás... Virágék rezzenéstelen, ünnepélyes arccal ülnek, a hivatal dolgozói visszamennek fülkéikbe, s tabletjükbe, telefonjukba merülnek.)

KONZULENS: *(kb. egypercnyi csend után előjön)* Na lássuk, mit mutatnak a műszerek!

HIVATALNOK: *(poénkodva)* Csak nem bolondulnak el attól, hogy ketten mentek be?

KONZULENS: *(rátesz egy lapáttal)* Lehet, hogy a páros jelenéstől a gépek is kiakadnak? Nem tudják feldolgozni az adatokat...?

KASSZÁSNŐ: A főnök mindig mondogatta, hogy az egy jobb, mint a kettő...

HIVATALNOK: Igen, a kettőből mindig bonyodalmak származnak...

KONZULENS: Ugyan, kérem! A műszerekben mindig, minden körülményekben meg lehet bízni! Az emberekről ugyanez nem mondható el... *(Kinyitja az Elkülönítő ajtaját, Virágékhoz)* Kérem, jöjjenek ki!

HIVATALNOK: *(Konzulenssel együtt bemegy)* Na lássuk csak! *(kollégájával együtt egy monitort bámulnak)*

HÖLGYEM ÉS VIRÁG ANDRÁS: *(aggódón, egyszerre)* Minden rendben, kérem?

KONZULENS: Igen. Minden a legnagyobb rendben. Azt jelenti, hogy ez a páros izé...

(Ekkor beviharzik, mint a szélvész, az Igazgató, energikus, elegáns. Esetleg – rendező választására bízva – nem fizikai valóságában jelenik meg, csupán a kivetítőn a képe, mintha egy videóértekezletre jelentkezett volna be, hangja felülről jön, parancsoló, már-már robotikus.)

IGAZGATÓ: *(alkalmazottai felé)* Minden rendben? Minden igényét kielégítik a kedves klienseknek, ugyebár?

HIVATALNOK: Természetesen, Igazgató úr!

HÖLGYEM: *(kedvesen)* Ó, Igazgató úr, milyen kedves!

VIRÁG ANDRÁS: *(biccent)* Üdvözlöm.

IGAZGATÓ: Á, ha nem tévedek, ön új még nálunk! Jól érzi magát?

VIRÁG ANDRÁS: *(kimérten)* Köszönöm, hát...

IGAZGATÓ: Milyen programot választott?

VIRÁG ANDRÁS: Páros simogatást igényeltünk, egy műbárány-programot...

IGAZGATÓ: *(mint akit kigyó mart meg)* Micsodát? Páros simogatást?

HÖLGYEM: Igen, véletlenül talákoztunk itt a férjemmel, s gondoltuk, ha már így adódott, kipróbáljuk párban, hátha...

IGAZGATÓ: (*ingerült, méltatlankodó hangon közbevág*) Na de kérem, mindennek van határa! Még hogy párban? Mit gondolnak önök a mi intézményünkről? (*az alkalmazottakhoz fordul*) Remélem, elmagyarázták nekik, hogy az szabályzatellenes!

KONZULENS: Hát, mi próbáltuk...

VIRÁG ANDRÁS: Mit próbáltak? Hisz meg voltunk egyezve! Az összeget is befizettem már! Másodszor!

IGAZGATÓ: Hogyan?

KASSZÁSNŐ: (*megalázkodva magyarul*) Nézze, főnök, a hölgy régi kliensünk, gondoltuk, kivételt teszünk...

HIVATALNOK: (*makogva*) Csak egy egyszerű kis műbárány-programot...

IGAZGATÓ: (*vészjóslóan*) Csak egy egyszerű kis műbárány-programot, mi? Elment maguknak az esze? Tudhatták volna, hogy azt nem lehet!

HÖLGYEM: Miért, kérem?

IGAZGATÓ: (*kimérten, elutasítóan*) Rontaná a cég hírnevét!

VIRÁG ANDRÁS: (*csodálkozva*) Hogyan?

IGAZGATÓ: Nem kupleráj ez, kérem, hanem Simogatórium!

HÖLGYEM: De milyen hangnem ez, kérem?

IGAZGATÓ: Elnézést, hölgyem, de az önök óhaja túlment minden határon! Ezért ragadtattam el magam.

VIRÁG ANDRÁS: Túlment minden határon?

IGAZGATÓ: Igen. A simogatás egyéni tevékenység. Ha ezt nem képesek felfogni, akkor nem értik a simogatás lényegét. Akkor itt nincs mit keresniük!

KASSZÁSNŐ: (*a háttérből*) Bizony, az egy jobb, mint a kettő! Eddig nem értettem, miért...

KONZULENS: Igen, az Igazgató úr megmondta!

VIRÁG ANDRÁS: Pedig a műszerek jó értékeket mutattak! Nemde? (*igazolással a Hivatalnokra néz*)

HIVATALNOK: Hát... ö... azok... igen...

IGAZGATÓ: A műszerek? Azok tévedhetnek! Ezért van szükség az emberre! (*öntelten*) Az ember józan ítélőképességére...

HÖLGYEM: (*zavarban*) Eddig mindig egyedül voltam itt, és meg sem fordult volna a fejemben... Ha itt nem találom a férjem...

VIRÁG ANDRÁS: Na, akkor én vagyok a hibás? Ám legyen, valakinek hibásnak is kell lennie!

IGAZGATÓ: (*békítően*) Hagyják, kérem! A Simogatórium a béke szigete! Szerencsére a kellő időben érkeztem, hogy megakadályozzak egy... egy ilyen zsenáns esetet...

HIVATALNOK: (*rátromfól*) Igen, egy... egy katasztrófát!

IGAZGATÓ: (*szigorúan leinti a hivatalnokot, folytatja a gondolatmenetét*) ...de immáron borítsunk rá fátylat! Szerencsére nem történt semmi jóvátehetetlen!

HÖLGYEM: (*motyogva*) Szerencsére...

IGAZGATÓ: Önök továbbra is megbecsült klienseink, külön-külön! *(jelentőség-
teljesen egyikükről a másikukra néz)* Kérem tehát, vegyék igénybe szolgál-
tatásainkat: szingli-módban!

VIRÁG ANDRÁS: Köszönjük, igazán kedves... Akkor mi lesz a páros
műbárányprogram árával, amit már befizettem?

IGAZGATÓ: Mi a pénzügyekben maximálisan korrekten szoktunk eljárni!
(Kasszásnőre néz) Igaz?

KASSZÁSNŐ: Igaz, igaz!

IGAZGATÓ: Nos, akkor kérem, számítsa bele az úr által befizetett összeget az
ezután kiválasztandó program árába!

KASSZÁSNŐ: Százalékolás nélkül?

IGAZGATÓ: Százalékolás nélkül!

HÖLGYEM: *(elragadtatva)* Ezért ilyen jó a híre ennek az intézménynek, mert
ilyen az Igazgatója!

KONZULENS: *(előbbre lép)* Térjünk vissza akkor az eredeti preferenciákhoz?
A Hölgynek Csöpi, a kutya, mint máskor is, az úrnak, ki először van
itt...

IGAZGATÓ: *(közbeszól)* Ezt már önökre bízom! De ha javasolhatom, tanulmá-
nyozzák ezeket az új prospektusokat is *(aktatáskájából dossziét vesz elő)*,
bennük legújabb ajánlatainkkal. Nem akartam ezzel kezdeni, de ma már
simogatásra sajnos nem kerülhet sor, legjobb esetben holnap!

TÖBBIEK: *(egyszerre, csodálkozva)* Hogyan?

IGAZGATÓ: *(kissé kedvetlenül)* Sajnálom, de megjelent egy sürgősségi ren-
delet: ezután aki simogatni akar, annak orvos által kiállított alkal-
massági igazolást kell felmutatnia. És nem akármilyen orvos, hanem
szakorvos. Minisztériumi engedéllyel rendelkező simogatóológus. De a
minisztériumban vannak nekem jó embereim: berendezünk itt a
hivatalban egy vizsgálószobát, ismerek egy orvost, aki a szakenge-
dély beszerzésének folyamatát elindította már, holnaptól nálunk fog
rendelni.

KASSZÁSNŐ, KONZULENS, HIVATALNOK: *(elismerően)* Húha!

IGAZGATÓ: Így, aki betér hozzánk simogatni, itt helyben beszerezheti az
alkalmassági igazolást. Nem kell klinikákra járkálnia, sorban állnia...

KONZULENS: Főnök! Ezt... ezt... ezt igazán jól megszervezte!

HIVATALNOK: De mégis hogy gondolta el, Igazgató úr? Hol fér itt el a sok
műszer, a sok... ö... ö... a sok..., s különben is annak idő kell, amíg beren-
dezzük, meg... meg minden!

IGAZGATÓ: Tudhatná, hogy nem a műszerek a fontosak, hanem a pecsét s az
aláírás.

KONZULENS: *(élénken helyesel)* Így van, így van!

IGAZGATÓ: Az alkalmassági igazolás csak egy kis közjáték. Nem kell nagy
húhót csapni miatta!

VIRÁG ANDRÁS: *(morogva)* Alkalmassági igazolás! Megáll az ember esze!

HÖLGYEM: Ne morgolódj, drágám! Ha ez a minisztériumi rendelet, akkor ez a minisztériumi rendelet! Inkább legyünk hálásak az Igazgató úrnak, hogy ilyen gyorsan intézkedett!

HIVATALNOK: Igen, az Igazgató úr mindig gyorsan intézkedik!

HÖLGYEM: Azt hiszem, mi akkor most mehetnénk is...

VIRÁG ANDRÁS: (*morogva*) Na, végre egy jó ötlet!

HÖLGYEM: (*rosszallóan a férjére néz, majd folytatja*) ...és majd holnap jelentke-zünk.

IGAZGATÓ: Rendben, kérem! Biztosíthatom önöket, hogy az orvosi vizsgálat csupán minimális ideig fog tartani!

VIRÁG ANDRÁS: Minimálisat? Mint a kérdőív?

IGAZGATÓ: (*elereszti füle mellett a közbeszóló kérdést, folytatja gondolatmenetét*) Mert mi tudjuk, hogy a kedves kliens ideje drága! Hogy az idő pénz!

KASSZÁSNŐ: (*közbeszól*) Erről jut eszembe! Tudnom kellene, hogy az orvosi konzultáció bevételeiből...

IGAZGATÓ: (*közbevág*) Hagyjuk most azt, kérem! Ha a kedves kliens nem óhajtja tanulmányozni prospektusainkat újabb ajánlatok igénybevitel-ért, akkor úgy helyes, ha útjára engedjük.

VIRÁG ANDRÁS: (*az órájára néz, morogva*) Ami azt illeti, lassan le is járt az óra szabadidőm...

HÖLGYEM: Gyere, drágám... azaz...

VIRÁG ANDRÁS: (*kajánul vigyorogva*) Te műkörmöt építeni..., én meg... én meg...

IGAZGATÓ: És akkor holnap várjuk! Még egyszer biztosíthatom önöket: gyorsan, hatékonyan fog menni minden!

HÖLGYEM: Rendben, itt leszünk!

IGAZGATÓ: (*bizalmaskodón*) Csak arra kérem önöket, azt a páros simogatást felejtsek el...

VIRÁG ANDRÁS: Persze, persze...

IGAZGATÓ: A páros simogatás ósdi, divatjamúlt, dekadens, hagyjuk hát! Követni kell a trendet, kérem!

HÖLGYEM: Milyen igaza van!

IGAZGATÓ: Na, minden jót, a holnapi vizontlátásra!

VIRÁGÉK: Vizontlátásra!

(*Függöny*)